

ע"פ 8295/21 - האבטום גטאצ'ו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8295/21

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

האבטום גטאצ'ו

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום באילת
מיום 28.11.2021 בת"פ 68110-10-21 אשר ניתנה
על ידי השופט ש' ברגר

בשם המערער:

עו"ד אלעד אלקיס

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום באילת (השופט ש' ברגר) מיום 28.11.2021 בת"פ 68110-10-21
שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 28.10.2021 הוגש כתב אישום המייחס למערער עבירת איומים ועבירה של החזקה או שימוש בסמים
שלא לצריכה עצמית. ביום 3.11.2021 התקיים דיון הקראה בפני המותב, שבמהלכו ציין בא-כוח המערער כי החומרים
בתיק טרם הועברו לעיונו. בפתח הדיון הבא שהתקיים בהליך, ביום 28.11.2021, ביקש בא-כוח המערער בעל פה כי
המותב יפסול את עצמו, בציינו כי "אך לאחרונה" נדונו בפני המותב מספר הליכים קודמים בעניינו של המערער אשר
עסקו ב"עבירות זהות לעניינו". עוד ציין בא-כוח המערער כי "התקיים הליך הידברות" באותם הליכים, וכי בבית משפט
השלום באילת ישנם מותבים אחרים שלא נחשפו לעברו של המערער - ומשכך אין מניעה להעביר את ההליך למותב
אחר.

בא-כוח המשיבה, מצדו, התנגד לפסילת המותב. לגישתו, העובדה שהמותב "קיים הליך גישור בתיק אחר של [המערער]" אינה מעידה על כך שהמותב נחשף ל"מסה קריטית" של חומר שממנה לא יוכל להשתחרר.

2. בית המשפט קמא דחה את הבקשה לפסילתו על אתר, בקבעו כי העובדה שדן בעבר בעניינו של המערער אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות, מה גם שהמערער "אינו זכור לבית המשפט, כך גם התיקים אותם ציין ב"כ [המערער]". עוד קבע המותב כי בשים לב לעובדה שבית משפט השלום באילת הוא בית משפט קטן ובו שני שופטים פליימים בלבד, העברת ההליך למותב אחר "תגרום למסע 'שופינג' על ידי ב"כ הצדדים ואין לתת יד לעניין זה".

להשלמת התמונה, יצוין שמעיון במערכת "נט המשפט" עולה כי ההליכים הקודמים שבהם דן המותב בעניינו של המערער (ת"פ 24025-03-20 ות"פ 7833-05-20; להלן יחדיו: ההליכים הקודמים) - עוסקים בכתבי אישום שהוגשו בחודשים מרץ ומאי 2020 והדיון בהם אוחד. באחד ההליכים יוחסה למערער עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, ובהליך האחר יוחסה לו עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. ביום 12.4.2021 התקיים דיון בהליכים, ובפתח הפרוטוקול נכתב כי התקיים שיח מחוץ לפרוטוקול בהסכמת באי-כוח הצדדים וכי "בית המשפט מעיין בתיק החקירה". בהמשך הפרוטוקול מצוין כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המערער יודה בכתבי אישום מתוקנים ויורשע בשתי עבירות של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית. בהמשך הדיון עתרו הצדדים במשותף לעניין העונש, ובתוך כך התייחסה באת-כוח המשיבה בקצרה לעברו הפלילי של המערער. בית המשפט נתן על אתר גזר דין המאמץ את הסדר הטיעון.

3. על רקע זה הוגש הערעור שלפניי. בערעורו מפרט המערער על אודות ההליכים הקודמים, ומדגיש את הדמיון הענייני בין העבירות שנדונו בהם ובין העבירות המיוחסות לו בהליך הנוכחי; וכן את משך הזמן הקצר שחלף מאז מתן גזר הדין בהליכים הקודמים. עוד מצוין המערער כי בהליכים הקודמים התקיימו מספר דיונים, וכי בפרוטוקול הדיון מיום 12.4.2021 אמנם לא נרשם שהתקיים "מעין הליך גישור" בין הצדדים - אך מעיון בפרוטוקול "נהיר כי בית המשפט סייע לצדדים להגיע להבנות". המערער מדגיש כי אין לבא-כוחו כל טענה ביחס להתנהלות המותב בהקשר זה, אך נוכח היחשפותו של המותב למידע בעניינו של המערער - לרבות חומר החקירה בהליכים הקודמים ועברו הפלילי - נטען כי יש מקום להעברת ההליך למותב אחר, ולו מטעמים של מראית פני הצדק.

4. עיינתי בערעור על נספחיו ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. כפי שנפסק לא אחת, העובדה שהמותב דן בהליך קודם בעניינו של נאשם אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילת פסלות (ע"פ 8084/20 חרב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.11.2020)). על מנת לקבוע אם מתקיימות נסיבות המעידות על חשש ממשי למשוא פנים, יש לבחון את מכלול נסיבות העניין בכל מקרה לגופו "לרבות מידת הדמיון בין כתבי האישום, היקף ומהות המידע שאליו נחשף המותב, עיתוי ההיחשפות, השאלה אם המותב זוכר את הנאשם ובאיזו מידה, והשאלה אם נקבעו בהליך האחר ממצאי מהימנות בעניינו של הנאשם" (ע"פ 3947/21 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (4.7.2021) (להלן: עניין ביטון)).

5. בענייננו, כשבעה חודשים טרם הגשת בקשת הפסלות נתן המותב הכרעת דין וגזר דין בשני הליכים שבהם יוחסו למערער עבירות סמים. המערער הורשע באותם הליכים בשתי עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, בעוד שבהליך הנוכחי מיוחסת לו החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכן עבירת איומים. מכיון שהמערער הורשע על פי הודאתו והצדדים עתרו במשותף לעניין העונש, המותב לא נדרש לקבוע ממצאי מהימנות כלשהם בעניינו של המערער (השוו: עניין ביטון, פסקאות 5-6). אכן, בפרוטוקול הדיון בהליכים הקודמים מצוין כי התקיים דיון שלא לפרוטוקול וכי

המותב נחשף לחומר החקירה בהליכים הקודמים, והמערער אף סבור כי הידברות זו עלתה כדי "מעין הליך גישור". ואולם, טענה זו הועלתה בעלמא ואין בה, כשלעצמה, כדי להוכיח שהמותב נחשף ל"מסה קריטית" של חומר ראיות בלתי-קביל בעניינו של המערער (ע"פ 683/21 מהלו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (8.2.2021)).

נוכח כל האמור לעיל, ובשים לב להבהרת המותב כי עניינו של המערער אינו זכור לו, לא שוכנעתי כי הוכחה בענייננו הצדקה לפסילת המותב, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

6. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ב' בטבת התשפ"ב (6.12.2021).

ה נ ש י א ה
